

รักแต่ละที ไม่เคยมีบังเอิญ คุณคิดเช่นไรกับบทความนี้

นำเสนอเมื่อ : 27 พ.ย. 2551

รักที่เกิดจากการสบตาครั้งแรก เป็นรักที่ลึกซึ้งที่สุด และอาจทำให้หนุ่มหญ่เจอเหตุผลหลายคุณจำต้องคิดถึงสิ่งไร้เหตุผลต้นปลาย หรือไม่กี่จำนนกับความเชื่อเรื่อง ‘ต้นเหตุที่ถูกลืมน’ เช่นอดีตชาติ เพราะความรักชนิดนี้อาจพาไปสู่การรวมอยู่กินตลอดชีวิต เพียงด้วยความรู้สึกตั้งแต่แรกพบว่า ‘คุณนี่คุณเรา’ และพบในนาที่สุดท้ายยามตายจากกันว่า ‘อย่างนี้ก็จริง’ นำดาอาลัยและความมั่นใจว่าจะได้พบกันอีก คือบทสรุปที่ทำให้รักลึกซึ้งชนิดนี้เป็นที่กระจางขึ้น

รักที่เกิดจากการเกื้อกูลกันและกัน เป็นรักที่เริ่มจากความปรองดอง มีความรู้สึกแสนดี อบอุ่น และสุขสบายภายในรัศมีสายตาของอีกฝ่าย อย่างรูว่าจะไม่ทอดทิ้งกัน มีความเสมอภาค รักชนิดนี้เป็นสิ่งมีที่มาที่ไป และชวนให้เห็นว่าการรักหาใช่สิ่งมหัศจรรย์เกินความเข้าใจ ปัญหาก็คือชั่วชีวิตคนๆหนึ่ง อาจไม่พบใครที่เต็มใจให้ความร่วมมือเกื้อกูลกันมากพอเลยสักครั้งเดียว

รักที่เกิดจากความใกล้ชิด เป็นรักที่อาศัยการอยู่ด้วยกันบ่อยๆ ใกล้กระแสน้ำกระแสใจของอีกฝ่ายแล้วไม่รู้สึกขัดแย้ง ไม่เกิดความรังเกียจ หมิงชายที่เขาชายดั่งกลาว จะพบว่าเพียงไกลกายธรรมชาติระหว่างเพศก็ทำงานแล้ว ดึงดูดให้อยากประกบติดกันได้แล้ว รักชนิดนี้อาจดูเป็นจริงเป็นจังและมีตัวตนจับต้องได้ ต่อเมื่อลองพยายามจับต้องให้มันมีอ จังรูว่าจริงหรือเก๊ แข็งหรือเหลว คงทนหรือละลายเร็วทันแน

รักที่เกิดจากการคุยถูกคอ เป็นรักที่นับว่ามีพื้นฐานดีระดับหนึ่ง เพราะการคุยกันถูกคอก็คือหมายถึงการพูดกันรู้เรื่อง รวมทั้งมีเรื่องทีลือสารแลกเปลี่ยนกันได้ แต่การพูดคุยมิใช่ทั้งหมดของการอยู่รวมกัน

หากความแตกต่างด้านอื่นชวนให้ไม่สนุก เกิดความสนุกจากการคุยอย่างเดียว
ในระยะยาวจะคุยแล้วสนุกน้อยลงเรื่อยๆ หรือกระทั่งยิ่งคุยยิ่งเป็นทุกข์
อยากเหม็นหนีออกไปทุกที

รักที่เกิดจากการคุยแบบไม่เคยเจอตัว เป็นรักที่มีเสน่ห์หว่าบหวาม
เพราะอาจไม่ต้องยืนพื้นอยู่บน ‘โลกความจริง’ ใดๆ
อาศัยเพียงจินตนาการอันเกิดจากลีลาเจรจาหาเดียวพอ
ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตกลายเป็น ‘อีกโลกความจริงหนึ่ง’
ที่รักชนิดนี้เกิดขึ้นที่โน่นที่นี้ และอาจพังลงด้วยความหนาวเย็นเพียงเมื่อปรากฏ
‘ที่สุดของความจริง’ ยามเจอตัวกัน
บ่อยนักที่ความจริงกับเรื่องเหนือจริงในจินตนาการจะประจบกันได้สนิท

รักที่เกิดจากความเห็นใจ เป็นรักที่น่าสับสน
เพราะคนเรามักแยกไม่ออกว่า ‘ความรัก’ กับความ ‘สงสารมาก’
ต่างกันตรงไหน คุณบางคนสมควรได้รับการสงสาร
ไม่ใช่เพราะเรียกร้องความสงสาร แต่เพราะเหมือนเป็นคนดีตกยาก
เหมือนลูกหมาลูกแมวน่ารักที่ดูหิวหิวเหินเหินคนเลี้ยงดู
เมื่อตรงมาทางเราแล้วปฏิเสธ ก็เหมือนใจไม่ใสระกำจนชวนให้รู้สึกผิดรุนแรง
ไม่อาจทนดูตาย รักที่มีแต่ความสงสารและเห็นใจอย่างเดียว
อาจจบลงด้วยโศกนาฏกรรมในทางใดทางหนึ่ง ไม่ทางกายก็ทางจิตวิญญาณ
เพราะในระยะยาวมนุษย์ทุกคนต้องเห็นใจตัวเองก่อนคนอื่น
ไม่อาจทนเสียสละให้กับความนาสงสารของคนอื่น
แล้วปล่อยให้ทั้งชีวิตของตนเต็มไปด้วยความนาสงสารนานปีการไหว

รักที่เกิดจากความคิดอยากตอบแทน
เป็นรักที่มาพร้อมกับความรู้สึกถูกรู้สึกผิด
โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากตระหนักว่าทางเดียวที่จะตอบแทน
คือการมอบความรักความพิศواسให้กับผู้ทรงพระคุณซึ่งมาสนใจตน
ภาคหนึ่งของความรู้สึกจะถูกตอง
ในขณะที่อีกภาคจะบาดใจและเต็มไปด้วยความ ‘ผิดปกติ’
รักชนิดนี้เหมือนการหลอกตัวเอง หลอกคนอื่น
กระทั่งนานถึงจุดหนึ่งจะรู้ซึ่งว่ารักหลอกเป็นอย่างไร ทรมานใจได้แค่ไหน

รักที่เกิดจากการได้รับความเอาใจใส่ยิ่งยวด
เป็นรักที่อีกฝ่ายยอมตนเป็นขาทาส ปล่อยให้ตนเอาแต่ใจได้ทุกอย่าง
รักชนิดนี้เป็นอารมณ์ใจอ่อนและไม่มีตัวเลือกอื่นที่ดีกว่า

หรือรู้สึกผิดเกินกว่าจะหลอกใช้โดยไม่ให้อะไรตอบแทน
กำลังอยู่ในระหว่างการเห็นคา
กับการไม่เห็นว่ามีอีกฝ่ายอยู่ในสายตาแม้แต่นิดเดียว รู้เพียงถ้ามีอีกฝ่ายอยู่
ตนจะได้ทุกสิ่งราวเจ้าชายหรือเจ้าหญิง
แต่ก็พร้อมจะเย็นชาหรือเมินหนาหน้าเหมือน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพบตัวเลือกอื่นที่คุณสมบัติพร้อมกว่ากัน

รักที่เกิดจากความหลงรูปสมบัติภายนอก

เป็นรักที่ปล่อยให้อิทธิพลของรูปร่างหน้าตา น้ำเสียง
หรือลักษณะทางกายภาพอื่นๆ เขาคครอบงำ รักชนิดนี้ไม่มีหลักคำ ไม่มีฐานยืน
เลื่อนลอยและต้องออกแรงจนเลือดตาแทบกระเด็น
เพื่อหาเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นรักที่สมควรแล้ว
ซึ่งเพียงไม่กี่วันก็อาจพบว่ามีเหตุผลที่ดีกับการรักษาความรักไว้เพื่อความ
เหนื่อยเปล่า

รักที่เกิดจากความติดใจคุณสมบัติเด่น

เป็นรักที่เต็มไปด้วยแรงดึงดูดและความตึงใจ อาจจะมาจากการฟังลีลาการพูด
หรือการเห็นความสามารถในทางใดทางหนึ่ง
หรือการพลอยปิติแรงไปกับความสำเร็จรุ่งเรืองสงกลิ่นหอมหวานขจรขยายของอี
กฝ่าย รักชนิดนี้มักขาดๆ เกินๆ เต็มไปด้วยก้าวกระโดด
แบบกระโดดมาแล้วกระโดดไป ไม่ค่อยยืนอยู่บนความเข้ากันได้
หลายปีผ่านไปอาจต้องตระหนักว่าความเด่นเป็นแค่เครื่องล่อความสนใจในระยะ
แรก หากใครประกอบแหงรักในระยะยาวไม่

รักที่เกิดจากการหลงภาพลวงตา

เป็นรักที่ยืนอยู่บนมายา
ฝ่ายหนึ่งอาจหวังผล จึงสร้างนิมิตน่ารักน่าใคร่ขึ้นมาล่อตาล่อใจให้หลงติด
รักชนิดนี้อาจเรียกแรงทะยานได้ขนาดถูกจุดให้หัวปักหัวปำ
ยิ่งถลาลึกลงไปในกับดักหรือเหยื่อล่อมากขึ้นเพียงใด หูตาก็ยิ่งมีดมัว
เห็นผิดเป็นชอบ เห็นกงจักรเป็นดอกบัวมากขึ้นเท่านั้น
รู้ทั้งรู้อยู่ในสวนลึกวาถูกหลอกใช้
แต่ความมืดก็ถูกดึงให้ปักใจศรัทธาในเรื่องหลอก
ขอให้เดบอกรตัวเองว่าอีกฝ่ายรักตน แคร่ตนเท่านั้นพอ
จะยอมบุกน้ำลุยไฟหรือกระทั่งตกนรกทั้งเป็นก็ยังไหว

รักที่เกิดจากความเกลียด

เป็นรักที่ซับซ้อน
อาจเริ่มมาจากความเหนื่อยล่า เคยแค้นมาก จ้องจับผิดมาก ด่ามาก

กระทั่งใจผูกอยู่กับอีกฝ่ายอย่างเหนียวแน่น
และบีบให้ต้องรูรายละเอียดของอีกฝ่ายมากขึ้นเรื่อยๆ จนต้องยอมรับข้อดี
แล้วเกิดแรงดันของความอยากขอภักดิ์ หรืออยากให้อภักดิ์ หรืออยากญาติดีกัน
นั่นเองพลังความเกลียดหรือความแค้นต่างๆจึงแปรตัวเป็นรูคะ
เพราะไฟโทสะเป็นญาติสนิทกับไฟราคะ ต่างก็เป็นไฟมีดด้วยกัน
มีกิจเป็นการเผาผลาญให้ใจเกิดความรอนรมเหมือนกัน
เคยเกลียดแรงแค้นไหนก็กลายเป็นรูคะแรงแค้นนั้น
รักชนิดนี้อาจเต็มไปด้วยความไม่ได้อย่างใจ ระวังระแหง
กลับไปกลับมาระหว่างเห็นข้อดีและจับผิดเพ่งโทษ

รักยังมีเหตุอีกมาก แต่บางความรักก็ไม่ใช่ความรัก เช่นรักความรวยนั้น
เป็นคนละเรื่องกันกับรักคนรวย ความรวยอย่างเดียวไม่มีทางเป็นเหตุแห่ง
'ความรู้สึกรักคน' ใดเลย

รักระหว่งหญิงชายจะเกิดจากเหตุอันใด
ยืนพื้นอยู่บนบุญบาปแบบไหนก็ตาม ท้ายสุดก็มีฤทธิ์ผูกใจไว้
ไม่ให้ได้เป็นไทในตนเอง จนกว่าใครจะแสวงหา 'ความรักอิสรภาพทางใจ'
และพบกับรักชนิดนั้นจริง
จึงยุติการสร้างเหตุแห่งทุกข์รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งลงเสียได้อย่างถาวร

ถ้ายังไม่มีความรัก เรารู้แน่ที่จะต้องทุกข์แบบเหงา
แต่ถ้าจะฝันมีความรักให้จงได้

เราไม่รู้เลยว่าจะต้องทุกข์แบบไหนแน่